

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Шумен, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630202556 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №В-003200/22.08.2023 год. на Директора на Регионална Дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Разград, Силистра и Търговище към КЗП, с което на „Моят Кредит“ ЕООД, с ЕИК203939675, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.И.А., с ЕГН***** е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ за нарушение на чл.34, ал.1 от ЗПК. Дружеството-жалбоподател моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като излага доводите си за това в жалбата. В съдебно заседание не се явява представляващия дружеството и не изпраща представител. От тяхно име е депозирана писмена молба, в която излагат становище по съществото на спора.

За Регионална Дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Разград, Силистра и Търговище към КЗП - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН в съдебно заседание не се явява представител. От тяхно име е депозирана писмена молба, в която излагат становище по съществото на спора.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима.**

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

„Моят Кредит“ ЕООД извършва търговска-банкова дейност в обект – офис за бързи кредити „Моят кредит“, находящ се в *****, като предлага на потребителите бързи потребителски кредити. На 20.04.2023 год. в офиса на дружеството била извършена проверка от длъжностни лица при КЗП – РД – Варна, гр.Шумен. С цел установяване и проверка спазване изискванията на Закона за потребителския кредит при сключване на договор за потребителски кредит от дружеството-жалбоподател било изискано да представи произволно избран от него договор за потребителски кредит, сключен в гр.Шумен.

Резултатите от проверката били отразени в Констативен протокол №К-2749255/20.04.2023 год. От страна на дружеството е била представена преписка по договор №86104/21.04.2023 год., която била приета с Протокол за проверка на документи №К-0136384/25.04.2023 год. към Констативен протокол №К-2749255/20.04.2023 год. При преглед и анализ на преписката, а също така и на издадения по време на проверката Стандартен европейски формуляр за предоставяне на потребителски кредити /СЕФ/ било установено, че в СЕФ кредитодателя изисква като обезпечение, което следва да се представи по договора за кредит запис на заповед. Тъй като не били предвидени други варианти за обезпечаване на кредита, бил направен извод, че кредитополучателят задължително трябва да гарантира кредита чрез издаване на запис на заповед. Такъв запис на заповед бил приложен към преписката по Договор №86104/21.04.2023 год. за сумата от 431.70 лева.

До дружеството-жалбоподател била изпратена покана изх.№В-03-922/15.05.2023 год., с която техен представител е бил поканен да се яви на 18.05.2023 год. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Тъй като, въпреки, че поканата била получена на 17.05.2023 год. представител не се е явил на посочената дата 18.05.2023 год., на дружеството-жалбоподател бил съставен акт за установяване на административно нарушение №003200/18.05.2023 год., като актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗПК. Актът е бил връчен на представляващия дружеството на 06.06.2023 год., който го е подписал, без да изложи възражения по него. Впоследствие дружеството се е възползвало от законното си право и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е депозирало допълнителни писмени възражения, които е изпратило чрез системата за сигурно електронно връчване на 13.06.2023 год. Във възраженията дружеството изразява становище, че със СЕФ на потребителя се предоставя информация, преди последният да вземе решение за сключване на договор за потребителски кредит, поради което същият не вменява задължение или принуда за потребителя задължително да издаде запис на заповед при евентуалното сключване на договора. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление №В-003200/22.08.2023 год.

на Директора на Регионална Дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Разград, Силистра и Търговище към КЗП, с което на „Моят Кредит“ ЕООД, с ЕИК203939675, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.И.А., с ЕГН***** е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ за нарушение на чл.34, ал.1 от ЗПК.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя Н. И. Й. и на свидетеля В. К. Г. - свидетел при установяване на нарушението и при съставяне на акта, както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите Н. И. Й. и В. К. Г., доколкото и двамата лично са участвали в извършената проверка, лично са възприели фактите, за които свидетелстват, което прави показанията им обективни, непредубедени и последователни. Същите кореспондират както помежду си така също и с останалия, събран по делото доказателствен материал и с установената и описана от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че дружеството действително е извършило визираното в акта и в наказателното постановление административно нарушение, по следните правни съображения:

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че дружеството-жалбоподател има качеството „кредитор“ по смисъла на чл.9, ал.4 от ЗПК, доколкото се явява юридическо лице, което предоставя или обещава да предостави потребителски кредит в рамките на своята професионална или търговска дейност. Следователно за него важи забраната, посочена в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗПК да не задължава потребителя да гарантира потребителския кредит чрез издаване на запис на заповед или менителница.

В настоящия случай от материалите по делото се установява по безспорен начин, че в Стандартния европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит и по-конкретно в част 2 „Описание на основните характеристики на съответния кредит“, т.7 от същия е предвидено, че за обезпечаване на кредита кредитополучателят предоставя запис на заповед. Същата е включена и като клауза в чл.7 от сключения между страните Договор за предоставяне на допълнителни услуги във връзка със сключен договор за паричен заем код: 86104/21.04.2023 год. Издаден и подписан от кредитополучателя запис на заповед е бил приложен и към преписката по Договор №86104/21.04.2023 год. за сумата от 431.70 лева. В тази връзка са и събраните в хода на производството гласни доказателства чрез разпита на свидетелите В. К. Г. и Н. И. Й., които в съдебно заседание заявяват, че при извършената проверка лично са се убедили, че издаването на запис на заповед като обезпечение на отпуснатия кредит е било задължително условие при отпускане на кредита, доколкото за потребителя не е съществувал друг вариант на избор на обезпечение – поръчител, банкова гаранция или др.

Законът изрично предвижда, че Кредиторът не може да задължава потребителя да гарантира потребителския кредит чрез издаване на запис на заповед или менителница, поради което с включването на записа на заповед като задължително и единствено по вид обезпечение на отпуснатия кредит дружеството-жалбоподател е допуснало нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗПК, поради което правилно е била ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

В подкрепа на изложеното е и константната съдебна практика на ШАС и по-конкретно Решение №73 от 07.03.2019 год. на АдмС - Шумен по к. а. н. д. №37/2019 год., Решение №1 от 17.01.2017 год. на АдмС - Шумен по к. а. н. д. №303/2016 год., които са постановени по сходни казуси.

Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал, съобразно санкционната норма на чл.45, ал.1 от ЗПК, предвиждаща административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 3000 до 8000 лв. за еднолични търговци и юридически лица, допуснали нарушение на изрично посочени законови текстове, между които и на разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗПК. При индивидуализацията на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и отчитайки тежестта на нарушението е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на минимума, предвиден в разпоредбата на чл.45, ал.1 от ЗПК, а именно „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

Съдът не кредитира изложеното в жалбата твърдение, че наличието на издаден от потребителя запис на заповед не означава, че последният е бил принуден да подпише такъв като условие за отпускане на потребителския кредит. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че както бе посочено и по-горе в Стандартния европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит и по-конкретно в част 2 „Описание на основните характеристики на съответния кредит“, т.7 от същия е предвидено, че за обезпечаване на кредита кредитополучателят предоставя запис на заповед. Същият е включен и като клауза в чл.7 от сключения между страните Договор за предоставяне на допълнителни услуги във връзка със сключен договор за паричен заем код: 86104/21.04.2023 год. За потребителя не съществува право на избор или пък друг вариант на обезпечение – поръчителство, банкова гаранция и др., което би могъл да избере при желание да получи именно посочения вид потребителски кредит. Към преписката е приложен Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит в размер на 300 лева, което напълно съвпада с индивидуалния договорен с конкретния потребител размер на кредита. Следователно с оглед на изложеното се налага извода, че за дружеството не е съществувало съмнение относно качеството на лицето, кандидатстващо за кредита, с оглед на което за него, в качеството на представител на кредитора е възникнало задължение да спазва предвидените в ЗПК разпоредби.

При преценка на изложеното в жалбата твърдение, че административно-наказващият

орган не е обсъдил наличното по делото възражение съдът намира за основателно. Действително в наказателното постановление е изложено, че срещу издадения акт за установяване на административно нарушение не е било депозирано възражение. В същото време такова е представено от страна на дружеството-жалбоподател с писмена молба по настоящото дело, от която става ясно, че такова писмено възражение е било депозирано в срока по чл.44 от ЗАНН чрез системата за сигурно електронно връчване на 13.06.2023 год. В този смисъл обаче, въпреки, че по делото липсват данни да е била извършена допълнителна проверка във връзка с депозирано от страна на жалбоподателя възражение, доколкото в наказателното постановление се съдържат изводи относно изложените във възражението обстоятелства, се налага извода, че това обстоятелство не е довело до нарушаване правото на защита на дружеството-жалбоподател. Доколкото посочените обстоятелства са били обсъдени от административно-наказващият орган в издаденото на жалбоподателя наказателно постановление, се налага извода, че същото не представлява съществено процесуално нарушение.

Съдът при преценка на обжалваното наказателно постановление намира, че нарушението не следва да бъде квалифицирано, като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че Законът за потребителския кредит охранява особен вид обществени отношения, като има за цел опазване интересите на потребителите и недопускане на въвеждането им в заблуждение. Нарушението е на просто извършване, формално, поради което не е необходимо да са настъпили конкретни вредни последици от деянието. С оглед на изложеното, настоящата инстанция намира, че предвид характера на охраняваните обществени отношения и заложената от законодателя безусловна защита при упражняване правото на информация на потребителите, то в настоящия случай институтът на "маловажния случай" е неприложим. Наказващият орган е действал законосъобразно, преценявайки, че не са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, т.е. че случая не може да се квалифицира като „маловажен” по смисъла на посочената разпоредба. Това мнение се споделя изцяло и от настоящия състав.

С оглед на всичко гореизложено съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер,

който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №В-003200/22.08.2023 год. на Директора на Регионална Дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Разград, Силистра и Търговище към КЗП, с което на „Моят Кредит“ ЕООД, с ЕИК203939675, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.И.А., с ЕГН***** е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ за нарушение на чл.34, ал.1 от ЗПК.

ОСЪЖДА „Моят Кредит“ ЕООД, с ЕИК203939675, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.И.А., с ЕГН***** да заплати на Регионална Дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Разград, Силистра и Търговище към КЗП сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____